

גיליון ד' (י"ג) • תשרי ה'תשס"ט • שנת הקהל • ליובאוויטש שבליובאוויטש • פנימי

גיליון מיוחד להעצמת השייכות, הדבקות וההתמסרות לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

דבר מלכות

ביטויים נדירים מכ"ק אדמו"ר שליט"א

כשאומרים

ביטוי כזה "ווערט מען דאך פארציטערט" [= נעשה זעזוע]... הרי מצינו דוגמתו פלא הכי גדול בכל יו"ט, בעת פתיחת הארון (וכשחל בחול – לאחרי ההקדמה דאמירת י"ג מדות הרחמים שאינן חוזרות ריקם), שכאו"א מ'ישראל מבקש על עצמו: "ויתקיים בנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח ה' וגו'" – פסוק שמתאר גודל מעלתו של משיח צדקנו!...

(קונטרס מעייני הישועה ה'תשנ"ב. בלתי מוגה)

מצינו ברשימותיו של

כ"ק מו"ח אדמו"ר בנוגע לתולדותיו של הצמחה-צדק (דור השלישי של נשיאי חב"ד, "בתלת זימני הוי הזקה"), ש(כמה מהם) נקראים בתואר אדמו"ר. וענין זה מהווה נתינת-כח לכאו"א מאתנו, בתוככי כלל ישראל, ליקח לעצמו ה"רחבות" וה"התפשטות" שבתואר אדמו"ר!

שיושב למולך שואל אותך למה אתה מחייך... לא נפלאת היא ולא רחוקה. הרבי דורש את הדברים האלו מאתנו, ואנו שייכים לזה. כל אחד לפי ערכו.

וזה יכול להיות גם בחור צעיר שלומד שיחה של הרבי, והרבי מסביר ומתאר מה הולך לקרות לנו ברגעים הקרובים, והוא שומע קול פנימי לוחש בלב מילה אחת: הלוואי. וזהו רגש הלב שהוא אחוז בו, רגש הלב אותו הרבי מבקש ממנו.

צריך רק – כמדובר בגליונות קודמים – לדעת להשקיע בזה. אין שום דבר בחינם. לא יגעתי ומצאתי אל תאמין, והרגש לא יבוא משמים. אך אם נשקיע, זה בהחלט יהיה.

הרבי אומר: "יש מעלה מיוחדת כשלומדים עניני משיח והגאולה ברבים בנוגע להתפעלות והשמחה ברגש הלב" (תזריע-מצורע ה'תשנ"א). ואם הרבי אומר שעל ידי לימוד ברבים מתעורר הלב, אז אין מצב שיש שיעור ואני לא נמצא בו. כי אני מחכה ליום שזה יקרה גם לי, שגם אני ארגיש.

ואם הרבי אומר שעל ידי פרסום ליהודים אחרים, נבואת הגאולה חודרת בי בפנימיות, שגם אני ארגיש בליבי שאכן כך, משיח באמת עומד לבוא. אז אחפש כל הזדמנות לעשות זאת.

הרבי כותב שחסידי היו קובעים זמנים מיוחדים להתבונן ולהתעורר ברגשי אהבה לרבי. אנו יכולים גם לקבוע לעצמנו זמנים מיוחדים להתבונן ולהתעורר ברגש הלב, בגודל הבטחון שהנה זה בא.

מענדי! אנחנו נמצאים בזמן ומקום מיוחד. אנו נמצאים אצל הרבי. ניצוץ משיח שלי ושלך קרוב כעת אל המאור יותר מתמיד.

הרבי הרש"ב אמר לרבי הריי"צ אשר בליל הסדר בעת פתיחת הדלת לאלוהו זו עת רצון, וצריך לדעת על מה לבקש. לבקש להיות בן אדם, מענטש.

בדיוק עכשיו, תשרי ה'תשס"ט אצל המלך, רגעים אחרונים שלפני ההתגלות, זו העת רצון הכי גדולה, וצריך לדעת על מה לבקש. לבקש להיות בן אדם, להיות עם לב מרגיש.

תקדיש לזה כמה רגעים. תחשוב על זה, תבקש, ונקח יחד החלטות טובות.

דיבורים מיותרים. שלא נסחף יותר מדי בהתרגשויות של הלקראת, שלא נעשה מהם ענין בפני עצמו. שלא נשכח את הרגע האמיתי, כאשר שלא נצטרך כבר לדבר ולא נצטרך ליצור רגשות. שנראה אותו וזהו.

יחי המלך, עוד נתדבר.

אדמו"ר

– ב ה מ ש ך
להתדברותנו – דיברנו על כך שאמונה יש לכל

אחד מאתנו. וללמוד עניני גאולה ומשיח, בטח כל אחד מאתנו יכול. ואז חזרת על שאלתך, שהרבי מדבר על מעבר לזה, על רגש שבלב, ואף פעם לא תיארת את עצמך שייך לזה.

וכעת אומר לך, זה אפשרי ומציאותי, והרבי נתן דרך ברורה. רק כמו כל דבר ביהדות, אין בחינם. יגעת ומצאת.

הרבי מלך המשיח קובע בקשר ללימוד עניני גאולה ומשיח (בלק ה'תשנ"א): "ומהשכל מתפשט וחודר גם ברגש הלב". עובדה. כאשר נכנסים לתוך הנושא של גאולה ומשיח, מתחילים להרגיש זאת.

אין בין אדם שאין לו רגש. אולי אתה משייך להגדרה של בעלי מוחין, אלה שאצלם השכל יותר דומיננטי ומנהיג את חייהם, הם פחות שמים לב ומודעים לרגשותיהם. אך יש את זה לכולם.

תכל'ס, הרבי קובע לנו ברורות, מהשכל מתפשט וחודר גם ברגש. נלמד על משיח, נרגיש משיח. נרגיש שזה עומד לקרות, נרגיש שאנחנו רוצים את זה.

רגש הלב.

לעמוד בהתוועדות של הרבי, ולצייר לעצמך את הרגע בו הוא מתגלה ופתאום נראה אותו מעודד בשני ידיו הקדושות.

לעמוד לפני התפילה בעת שירת הייחי, ולהזכר בדברי הרבי (וארא ה'תשנ"ב) "הידיעה שתיכף ומיד נכנס כ"ק מו"ח אדמו"ר". לצייר לעצמנו, הנה נראה אותו נכנס, עוד רגע, עוד רגע, עכשיו...

לעמוד ב-770 בשחרית של שבת בממקומך מלכנו תופיע, ולהתחנן לרגע בו הוא אכן יופיע ממקומו, כי מחכים אנחנו לך.

סתם באמצע יום חול באמצע השנה, לשמוע סיפור על פלוני שזכה לראות את הרבי, בחלום או בהקיץ, ולעצור רגע ולחשוב על הסיפור. להבין שההתרגשות היא לא מהסיפור כשלעצמו, אלא הרבי עושה לנו זאת כדי להמחיש לנו עד כמה קרוב זה הולך להיות, הגילוי האמיתי, שכולם יראו אותו בפועל ובגלוי. לחשוב על זה ולהתלהב.

סתם בלי קשר לשום דבר, לשבת ולשגות בדמיונות על הרגע המאושר בו סוף סוף זה יקרה, לדמיין את הנשיקות והחיבוקים והטלפונים שמיד יהיו, את התהלוכה שנצא בה לרחובה של עיר וכל הצופים מהחלונות ינהנו בראשם, החב"דניקים בסוף צדקו. ופתאום החבר

א חסידישע דערהער

דברים שבלב תמים

מקדשי הקדשים

שיחות, אגרות ואמרות קודש מרבותינו נשיאנו

עבודת הצבא

ב"ה ט"ו תמוז תשט"ו
 ברוקלין

האברך . . שיח'

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכ"ט סיון, בו כותב אשר כנראה צריך לצאת לעבודת הצבא כ"ח אלול הבע"ל. ויה"ר – ע"פ פתגם הבעש"ט אשר בכל ענין שאיש הישראלי רואה או שומע יש בזה הוראה פרטית בשבילו בופן הנהגתו הוא, הנה גם בזה יבין הרמז מן השמים, אשר כמו שענין הצבא מיוסד הוא על ההחלטה דקבלת עול מבלי התחשב אם מבינים הפקודה או לא,

ורק זהו קיומו של הצבא ותנאי היסודי להצלח במילוי תפקידו,

הרי אעכו"כ ובמכ"ש וק"ו שכן הוא בכל אחד מישראל שהם נקראים צבאות ד', בהנוגע למילוי הפקודות של הקב"ה מלך מלכי המלכים כמובן, וזהו, ע"ד הנ"ל, תנאי היסודי בזה האדם שימלא תפקידו העיקרי, שרק אז מאושר הוא הן בגשמיות והן ברוחניות, ורק זה הצנור והכלים שיתמלאו צרכיו. והמכוון בזה פשוט.

בודאי שומר בדיוק – אף כי בלי נדר – שלשת השיעורים השווים לכל נפש מתקנת כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ ז"יע בחומש תהלים ותנאי הידועים, נוסף על הקביעות תורה בכל יום, הן בתורת הנגלה והן בתורת החסידות.

והשי"ת ישמרהו בכל מקום שיהי וינחהו בדרך הטובה לפניו בגו"ר גם יחד.

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
 א. קוינט מזכיר

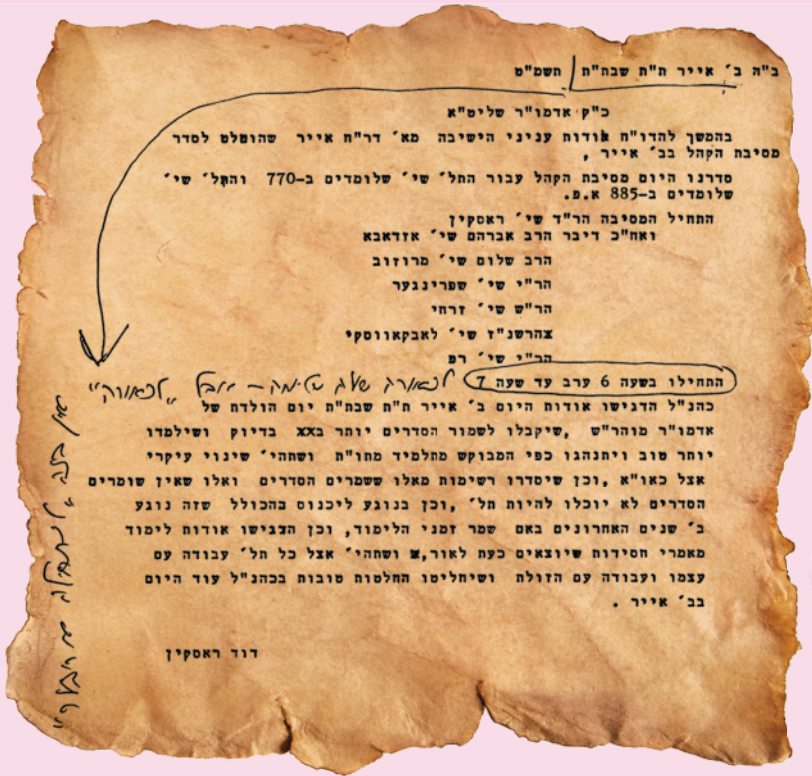
פרסום ראשון

כאופן ד"לכתחילה אריבער" ...

בקשר עם י"ג תשרי, יום ההילולא של אדמו"ר מהר"ש נ"ע – בעל הפתגם ד"לכתחילה אריבער", הננו מביאים בזה בפרסום ראשון, צילום מענה מיוחד מאת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (בכתב יד המזכיר), שניתן על דו"ח שהגיש הרב דוד שי' רסקין על כינוס לתלמידי התמימים בשיבה המרכזית 770 לרגל ב' אייר ה'תשמ"ט (יום ההולדת של אדמו"ר מהר"ש נ"ע).

פיענוח המענה:

אד"ש הקיף את המילים "התחילו בשעה 6 ערב עד 7 שעה 7", הקיף את התאריך "ב' אייר ת"ת שבת"ת", מתח ממנו חץ, וכתב עכ"ז: **לכאורה שעה שלימה – אבל "לכאורה" אין בזה "לכתחילה אריבער"**.

ראיה בממדים המתאימים ל'הקהל'...

כי ברור היה לו, כי במעמד כזה כל מה שנאמר זוהי הוראה. עבר זמן קצר, והרב בנימיני מקבל איגרת קודש הנושאת את התאריך "ימי חנוכה ה'תשמ"ח", ובו הואיל כ"ק אד"ש להבהיר מה היתה כוונתו הקדושה. וכך היה לשון המענה (נדפס בלקו"ש חלק ט"ל עמוד 653):

"לאמירתי ע"ד שלא התראינו בט"ו שנים – ה"ז בא בהמשך לדיבורי לאחרונה כו' אודות הקהל (וראי' בממדים המתאימים לזה) ובקשר לשני "הקהל" האחרונים (י"ד-ט"ו שנים) – לבטל החזקה דג' פעמים ע"י ביקורו עתה".

כעת נפתר הספק.

הרב בנימיני אמנם היה בעבר בשנות הקהל, אבל מאז שנת ההתקשרות שהיתה בשנת ה'תש"ט ועד ה'תשמ"ח לא היה בשני שנות הקהל ואם לא היה בא כעת כבר היתה נוצרת ח"ו חזקה...

(התמים [ה'תשמ"א], גליון י"ב, ע' 12)

בשנת ה'תשמ"ח בעת כינוס השלוחים העולמי, חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל השלוחים, לאחר תפילת מנחה ושיחת קודש, את הקונטרס "ר"ח כסלו – תשמ"ח" ובו מאמר ד"ה "ושבתי בשלום אל בית אבי וגו'".

בין השלוחים עבר השליח בפטרופילוס הרב יצחק שי' בנימיני. גם הוא זכה לקבל את הקונטרס מידי הק' והמשיך לכתת הלאה. אולם אז לפתע קרא לו כ"ק אד"ש בחזרה ואמר, כי נותן לו עוד מאמר **"פאר די פופצן יאר וואס מען האט זיך ניט געזען"** [= עבור החמש-עשרה שנה שלא התראינו].

הרב בנימיני התפלא מאוד, שכן הוא הי' לפני כמה שנים וכמה וכמה פעמים. הוא פנה אחר כך למזכירים שנכחו במקום והביע בפניהם את תמיחתו, אך גם הם לא הצליחו לתת לו הסבר המניח את הדעת.

כשחזר לפטרופילוס כתב מכתב לכ"ק אדמו"ר שליט"א ובו ביקש הסבר על פשר המילים – **"פופצן יאר וואס מען האט זיך ניט געזען"**,

יום הכיפורים

היה הוראה מכ"ק אד"ש שכשיגיעו בתפילה לקטעים של 'האדרת והאמונה', 'כי אנו עמך', 'דרכך' ו'אבינו מלכנו' שיאמרו מתוך שירה, וכששרנו 'כי אנו עמך', עשה כ"ק אד"ש עם היד וכולם רקדו על מקומם ושרו, כל העת שאמרו נעילה נשען כ"ק אד"ש על הסטנדר מכוסה עם הטלית, וראו וויא ער חאפט זיך ושגופו הקי רועד ובפרט ששרו אבינו מלכנו אחרי נעילה, אח"כ שרו את המארש. באמצע המארש הסתובב פתאום אד"ש עם פניו אל הקהל, פניו היו לוהטות ועיניו אדומות ועשה עם היד במהירות ובחזקה, רעם תפס את הקהל והתחילו לשיר ולרקוד בהתלהבות עצומה. את מעריב סיימו שעה וחצי אחרי הזמן!!! (דהיינו שמונה וחצי). אחרי מעריב ליוונו את כ"ק אד"ש לחדרו עם 'ופרצת', לפני דלת חדרו הוא עצר ועשה עם היד וכן היה גם אחרי קידוש לבנה.

אגב אספר לכם מקרה מעניין שקרה פה: במוצאי שבת ח' תשרי הגיעו שני יהודים רחוקים מיהדות, וסיפרו שאי מהם גילו אצלו את המחלה הידועה רח"ל, ואמרו הרופאים שהוא חייב לעבור את הניתוח למחרת בערב יוהכ"פ! והם באו לכ"ק אד"ש לשאול אם לעשות את הניתוח. הסבירו להם שאי אפשר להיכנס עכשיו לאד"ש, והציעו להם שיחכו שאד"ש ייצא לביתו ואז ישאלו אותו. אחרי כשעה יצא כ"ק אד"ש, מיד ניגשו אליו השניים, אד"ש הזמין להיכנס לחדרו וישב איתם כארבעים וחמש דקות!! והם יצאו משם בתרועת ניצחון, וסיפרו שהרבי אמר להם שהוא כבר חיכה להם, והרצפט (המרשם) שלו מוכן והוא הנחת תפילין כל יום! וכל המחלה הזאת זה בשביל שהוא יתחיל להניח תפילין ואם לא היית חולה מי יודע אם היינו נפגשים, כ"ק אד"ש נתן לו מכתב בכ"ק המכתב מיועד לרופא והרבי אמר לו שילך לרופא בעוד שלשה שבועות. ובערב יוהכ"פ שלח לו כ"ק אד"ש תפילין. זה מקרה אחד מיני אלף שרואים כאן.

י"ג תשרי

היום היה כ"ק אד"ש על האהל, הוא חזר בשעה שש, ואז התפללו מנחה. ביעלינו הוציא כ"ק אד"ש מכיס מכנסיו חבילה של שטרות כסף, הוציא מהם כמה שטרות ויכניסם בכיס הסירטוק, ואת השאר החזיר למקומם הראשון. אחרי מנחה הוציא את הכסף מהכיס של הסירטוק, נתן את הכסף לרי' שמואל לויטין בתור השתתפות בהתוועדות י"ג תשרי, ואמר: השנה זה מאתיים שנה מההילולא של הבעש"ט, שמההתוועדות יהיה עניין של פועל, ולהמשיך זה על כל השנה. רי' שמואל אמר: שאצל חסידים היו אומרים שהמהרי"ש נולד מאה שנה אחרי התגלות הבעש"ט, ולא ידעו אם בתקצ"ג או תקצ"ד, כ"ק אד"ש אמר שבצ"ד רי' שמואל שאל את כ"ק אד"ש אם הוא יודע על המעשה שאמר הצ"צ "אחד באחד יפגשו ורווח לא יעבור ביניהם" שהבינו שזה הצ"צ והמהרי"ש, וכ"ק ענה שהוא לא שמע ע"ז אבל זה לא ראייה. אד"ש הסתכל על השעון שעל הקיר ואמר שע"פ נגלה צריך לחכות למעריב, וכ"ק הסתכל שוב על השעון ויצא, אח"כ נתן רי' שמואל את הדולרים של הרבי לפדות. גם אני פדיתי דולר.

ויהי"ר שנזכה להתראות בקרוב ממש בארה"ק עם משיח צדקנו הוא כ"ק אד"ש.

בניכם ואחיכם אוהבכם.

של

יומן תשרי תש"כ – שנת הקהל, ממכתבי הרה"ח ר' משה סלונים ע"ה ששלח למשפחתו • מתפרסם כאן לראשונה

מכתב א' – ערב יוהכ"פ

...לפני שעה קיבלתי לעקאח מכ"ק אד"ש, קהל של אלף איש באו לקבל לקח. וב-770 היה דוחק עצום החלוקה ארכה כמה שעות, אחרי שהסתיימה התאספו מספר פעמים קבוצות נוספות וכ"ק אד"ש יצא וחילק להם. אני לקחתי בשבילי ובשבילכם, וכ"ק אד"ש אמר לי "חתימה וכתובה טובה", בקשתי גם בשביל הרב שלמה חיים קסלמן, וכ"ק אד"ש אמר שאברהם חנוך גליצינשטיין לקח כבר בשבילו. במשרד הקטן של ה"מרכז" הי' מהומה גדולה כל אחד שלקח עבור קרוביו ארו והדביק את הבולים ושקל שם, אני שלחתי לכם גם בדואר אוויר.

אבא! מי שלא ראה איך שיהודים מכל הסוגים מצטופפים לקבל לעקאח מכ"ק אד"ש בערב יוהכ"פ, לא ראה..... מליוני ידוע מארצות"ב ומקורב אל הרבי בא עם אשתו וילדיו, הוא חשב שכולם כיפות ועבר לפני הרבי, כשהרבי חילק לילדיו אשתו בכתה, והרבי בירך עם הילדים 'בורא מיני מזונות'. ובהדרת קודש הם הלכו עם הלעקאח.

כעת אנו מתכווננים לברכת כ"ק אד"ש "ברכת אב לבנים" – אנו התמימים, ובטח באותו זמן הורים יקרים וועט איר מיר אין זינען האבן כמו שאני חושב עליכם ותברכוני.

אגב גורן היה השבוע אצל הרבי שלוש וחצי שעות והוא ביקש מהרבי לבוא ארצה ויעזור בזה הרבה מבחינה דתית, כ"ק אד"ש אמר לו בין הדברים שיש לו בקבלה שעוד זמן מסוים שלא ייצא מארצה"ב, אך זאת אמר שנסיעתו הראשונה תהיה לארץ הקודש...

מכתב ב' – המשך ערב יוהכ"פ

...אחרי שכתבתי לכם את המכתב בערב יוהכ"פ חיכינו שכ"ק אד"ש ייצא מחדרו לתפילת מנחה, הוא יצא בשעה שלש וניגש לקערות שהיו מונחות על השולחן, הוציא מכיסו כמה שטרות של עשר דולר פרט את השטרות באחת הקערות, ושם בכל קערה מטבע, היו בס"ה בערך חמישים קערות. מסביב לשולחן היה צפיפות נוראה של בחורים, כל אחד רצה לפדות את הכסף שכ"ק אד"ש זרק לתוך הקופה, גם אני הצלחתי לפדות. אחרי מנחה נכנס כ"ק אד"ש לחדרו וכולם הצטופפו סביב דלת חדרו וחיכו לברכה. אחרי כמה דקות יצא, וברך את הקהל. בשעה ארבע התאספו קבוצה שניה והרבי יצא וברך גם אותם, בסיום הברכה השניה רי' שמואל לויטין אמר משהו לכ"ק אד"ש (כנראה ברכו), אח"כ באו כמה אנשים שלא קיבלו לעקאח בבוקר וקבלו אחרי הברכה, כ"ק אד"ש שאל את אחד התמימים אם הקערות עדיין על השולחן והוא ענה שכן, כ"ק אד"ש נכנס לחדרו לקח מעטפה מלאה עם מטבעות, ושוב פעם חילק בכל הקערות. אח"כ הלך לביתו לסעודה מפסקת.

אנו תלמידי הישיבה התחלנו לתפוס מקומות ליד דלת חדרו הק' ל'ברכת הבנים', ברבע לשש חזר כ"ק אד"ש לחדרו, ורק בקושי פינו לו דרך בגלל הדוחק האיום, אחרי רבע שעה יצא אד"ש מלובש בקיטל וטלית ופניו הקי' מכוסות בטלית, ובירך ברכת כהנים וברכה פרטית.

זייט פארבונדן מיט כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, וואס דאס וועט זיין דער צינור דורך וועלכן עס וועט מקויים ווערן די ברכה..."

[= ואתה עצמך בשעת הנחת תפילין תזכיר לעצמך שהנך קשור עם כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, שזה יהיה הצינור על ידו תקויים הברכה...].

(אג"ק ח"ג, ע' 1)

ביים רבי'נס 'חדר'

הכוונה והדרכה מכ"ק אדמו"ר שליט"א

ההתקשרות בעת הנחת תפילין

"...און איר אליין זאלט בשעת הנחת תפילין דערמאנען זיך אז איר

"והלוואי היו מדקדקים אנ"ש, ובפרט התמימים, בדברי כ"ק מו"ה אדמו"ר הכ"מ אפילו בשיחותיו ובפרט אלו משנת השי"ת והשנה שקדמה לה" (אג"ק ח"ה ע"כ)

פענוח אגדות חז"ל

הזה אתם נגאלין . . . החודש הזה לכם ראש חדשים".
אך דוקא ביאורים אלו מעוררים שאלה חדשה:
אם כך, שמדרש זה מדבר על התקופה בה אנו נמצאים כעת, מתי והיכן נשאלה אותה עליה מספר המדרש "היאך אנו נגאלין", ומתי והיכן מלך המשיח ענה על שאלה זו?
הרי זו שאלה שאנו אמורים לשאול אותה, ולקבל עליה את התשובה ממלך המשיח.

הדבר-מלכות של שבת פרשת וישב ה'תשנ"ב עוסק כולו בשאלה אותה מביא הרבי מלך המשיח שליט"א:
"אחרים שואלים: הרי הגאולה תלויה בכך שכל העולם יהיה מוכן לכך, לא רק אדם אחד או מספר אנשים, לא רק חלק אחד של העולם – אלא כל העולם, שהרי הגאולה קשורה ותלויה בקיבוץ נדחי ישראל מארבע כנפות הארץ, וגם בבירורן של אומות העולם בכל הארצות. היכן רואים – שואלים – שינוי בעולם, שהעולם כיום מוכן יותר לגאולה מאשר בדורות הקודמים!?"
על שאלה זו עונה הרבי שליט"א בהמשך השיחה:

" . . . המעלה בכך שיהודים מתפזרים ומתיישבים במדינות רבות בעולם . . . לפעול את הבירור והזיכוכך בכל מקום ומקום לפי ענינו הוא . . . על פי זה יובן החידוש של דורנו זה לגבי הדורות שלפנינו . . . אשר יהודים מצויים בכל קצווי תבל ממש, והם מקיימים שם תורה ומצוות".

ולכאורה, אלו בדיוק השאלה והתשובה מהמדרש, רק בתוספת ביאור ובסגנון המעמיק והפנימי של תורת החסידות.

המדרש מביא את שאלת ישראל על השעבוד בשבעים אומות, והתשובה על שכבר יצאו ידי חובת שעבוד על ידי זה שיהודי בודד נמצא במדינה מסוימת.

הרבי בשיחתו מבאר את הצד החיובי שבגלות, השעבוד בשבעים אומות הוא

לצורך עבודת הבירורים של כל העולם, כפי שנתבאר בתחילת השיחה (להעיר שהרבי הריי"צ במאמריו מצטט מדרש זה "אחד מכם גולה לברבריה" ומפרשו על עבודת הבירורים).

על כך מגיעים עם ישראל ושואלים, "כבר נשבע הקב"ה שישעבדנו בשבעים אומות", ובלשון השיחה "הגאולה תלויה . . . בבירורן של אומות העולם בכל הארצות"?

ועל כך מגיעה המענה של מלך המשיח "אחד מכם גולה לברבריה ואחד מכם גולה לסמטריה דומה כמו שגליתם כולכם". כמבואר בהמשך השיחה, שיהודי בודד הנמצא במקום מסויים ומקיים בו תורה ומצוות הרי הוא מברר את המקום כולו ומכינו לגאולה. וכפי שמופיע שם ביאור שלם בנוגע למדינת צרפת, כיצד קבוצת יהודים מצומצמת הפכה את המדינה כולה למקום של קדושה ואלקות.

לסיום נשאיר שאלה לקהל הקוראים:
מי יוכל למצוא את תשובתו השניה של משיח המופיעה במדרש, "שהמלכות הזו מכתבת טירוניא מכל העולם". היכן ומתי מלך המשיח דיבר על כך?

במדרשי חכמינו ז"ל מופיעות אגדות רבות בקשר לנפלאות שיתרחשו בגאולה האמיתית והשלימה והאופן בו היא תבוא. אך כידוע, דברי חכמינו במדרשים נאמרו פעמים רבות דרך משל וחידה ויש בהם עומק לפנים מעומק, ואין מאתנו מי שיכול לפרש למה דבריהם רומזים.

זכינו ובשיחות הרבי מלך המשיח שליט"א ישנם כמה ביאורים השופכים אור על מדרשים אלו. המפורסם ביניהם הוא אותו מדרש על הישעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש, עליו מבאר הרבי שהוא מדבר בזמן שקודם הגאולה, בעת היות משיח עדיין בחו"ל, וגג בית המקדש רומז למקדש מעט של בית רבינו שבבבל – בית משיח 770.

אך ישנם מדרשים נוספים שלכאורה לא נתבארו בשיחות הקודש, אך על ידי העיון המתאים בשיחות נוכל לנסות את כוחנו להבין את דברי חכמינו וחידותיהם.

את הפסוק בשיר השירים "קול דודי הנה זה בא" מפרש המדרש רבה על אתר "זה מלך המשיח". הרבי מלך המשיח אגד את הפסוק והמדרש למשפט אחד "הנה זה מלך המשיח בא", המשפט המפורסם של 'הנבואה העיקרית'.

אך המשכו של המדרש פחות מפורסם, והעיון בו יכול להחכים אותנו רבות:

"קול דודי הנה זה בא זה מלך המשיח. בשעה שהוא אומר לישראל בחדש הזה אתם נגאלין, אומרים לו היאך אנו נגאלין ולא כבר נשבע הקדוש ברוך הוא שהוא משעבדנו

בשבעים אומות. והוא משיבן שתי תשובות ואומר להן אחד מכם גולה לברבריה ואחד מכם גולה לסמטריה דומה כמו שגליתם כולכם. ולא עוד אלא שהמלכות הזו מכתבת טירוניא מכל העולם, מכל אומה ואומה כותי אחד או חבר אחד בא ומשעבד בכם כגון ששעבדתם בהם כל אומתם וכאילו נשתעבדתם בשבעים אומות וחדש הזה אתם נגאלין. הדא הוא דכתבי החודש הזה לכם ראש חדשים".

מהבנה ראשונה עולה שהמדרש מדבר בתקופת התגלות משיח קודם הגאולה, כשהוא עדיין נצרך לבשר לישראל על הגאולה שתגיע בעתיד, והגלות הפנימית כה קשה שישראל מתקשים לקבל את דבריו "היאך אנו נגאלין".

זו יכולה להיות הסיבה שהרבי מלך המשיח בשיחותיו לאורך שנת ה'תנש"א מזכיר פעמים רבות מדרש זה בנשימה אחת עם אותו מדרש הנ"ל אודות 'שעה שמלך המשיח בא', כיון ששניהם מדברים על אותה תקופה שקודם הגאולה בה אנו אווזים כעת.

אפשר לקשר זאת גם עם המוזכר בגליון הקודם שהרבי מייחס את הישעה שמלך המשיח בא' לחודש ניסן תנש"א, והנה גם מדרש זה המדבר על התגלות משיח קודם הגאולה מקשר זאת עם חודש ניסן ('בחדש